

ВІДГУК

офіційного опонента на дисертаційну роботу Чеховської Любові Ярославівни «Теоретико-методичні основи організаційного та кадрового забезпечення системи оздоровчого фітнесу в Україні», представлену на здобуття наукового ступеня доктора наук з фізичного виховання та спорту за спеціальністю 24.00.02 – фізична культура, фізичне виховання різних груп населення

Актуальність обраної теми дисертації. Система оздоровчого фітнесу є підсистемою оздоровчо-рекреаційної рухової активності. Діяльність таких суб'єктів як фітнес-клуби, фітнес-центри, студії супроводжується численними протиріччями, що потребують розв'язання та наукового обґрунтування. Серед наукових проблем системи оздоровчого фітнесу особливе місце посідають питання її організаційних засад та кадрового забезпечення. У сучасних умовах оздоровчий фітнес потребує фахівців, які мають відповідну підготовку та дбають про своє подальше професійне зростання для належної конкурентоспроможності на ринку праці та задоволення нових запитів споживачів послуг

Система оздоровчого фітнесу в Україні функціонує лише 20 років, в той час як у провідних країнах світу – понад пів століття і за темпами розвитку посідає друге місце у світі після інформаційних технологій. Це безперечно обумовлює потребу дослідження наукової проблематики зазначеної соціальної системи з урахуванням національних особливостей, передового міжнародного досвіду та запитів практики.

Зв'язок роботи з науковими планами, темами. Дисертаційну роботу виконано згідно з темою 3.9 «Удосконалення наукових засад спорту для всіх, фітнесу та рекреації» Зведеного плану науково-дослідної роботи у сфері фізичної культури і спорту на 2011–2015 роки Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту (номер державної реєстрації 0111U001735). Дослідження здійснено відповідно до плану наукової роботи НУФВСУ на 2016–2020 рр. за темою 3.15 «Теоретико-методологічні засади оздоровчо-рекреаційної рухової активності різних груп населення» (номер державної

реєстрації 0116U001630) та наукової теми кафедри фітнесу та рекреації ЛДУФК на 2016–2020 рр. «Технологія залучення населення до оздоровчої рухової активності» (номер державної реєстрації 0117U 003040).

Роль автора як співвиконавця тем полягає у розробленні, науковому обґрунтуванні концепції організаційного та кадрового забезпечення системи оздоровчого фітнесу в Україні; встановленні затребуваності фахівців системи оздоровчого фітнесу на вітчизняному ринку праці та змісту їх професійної діяльності розробленні проєктів професійних стандартів фітнес-персоналу (персонального фітнес-тренера, фітнес-тренера групових програм, менеджера фітнес-сервісу) та, а також зборі та аналізі інформації.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх достовірність і новизна, повнота їх викладу в опублікованих працях. Аналіз дисертаційної роботи засвідчує, що дисертант застосував оригінальний принцип структуризації матеріалу, який дозволив охопити всі сторони проведених досліджень, результати яких логічно викладені на 561 сторінці тексту, з них 386 – основного тексту, робота містить 73 таблиці та 45 рисунків. У роботі використано 579 літературних джерел та інформаційних ресурсів.

Результати дисертаційної роботи мають об'єктивний характер, спираються на достатню кількість дослідницького матеріалу, отриманого завдяки використанню комплексу інформативних методів, що відповідають поставленій меті та завданням дисертації. Отримані показники обчислені з використанням методів математичної статистики. Позитивної оцінки заслуговує оформлення результатів дослідження, варто відзначити логіку викладу та послідовність виконання наукового пошуку.

Висновки впливають зі змісту дисертаційної роботи, їх об'єктивність і новизна не викликають сумніву.

Наукова новизна роботи полягає в тому, що уперше обґрунтовано концепцію організаційного та кадрового забезпечення системи оздоровчого фітнесу в Україні, яка базується на сучасних методологічних підходах і

спрямована на удосконалення організації системи оздоровчого фітнесу та забезпечення її персоналом для підвищення якості надання фітнес-послуг. Структурними елементами концепції є: загальні та спеціальні принципи; мета та цілі; завдання та основні заходи з їх виконання; результати діяльності; уперше встановлено затребуваність фахівців системи оздоровчого фітнесу на вітчизняному ринку праці та визначено зміст професійної діяльності персонального фітнес-тренера, фітнес-тренера групових програм та менеджера фітнес-сервісу з детальною характеристикою трудових функцій та трудових дій з їх реалізації; уперше науково обґрунтовано проєкти професійних стандартів «Персонального фітнес-тренера», «Фітнес-тренера групових програм» та «Менеджера фітнес-сервісу», де, зокрема, систематизовано професійні компетентності, необхідні для виконання трудових дій із реалізації визначених трудових функцій; уперше сформовано стратегічні напрями розвитку суб'єктів системи оздоровчого фітнесу на середньострокову перспективу шляхом вивчення їх сильних і слабких сторін діяльності, можливостей та загроз; удосконалено інформаційну базу знань щодо становлення та розвитку системи оздоровчого фітнесу у світі та в Україні; удосконалено зміст основних дефініцій: «система оздоровчого фітнесу», «фітнес-індустрія», «фітнес-технологія», «фітнес-програма»; удосконалено й адаптовано алгоритм розроблення професійного стандарту до системи оздоровчого фітнесу; набула подальшого розвитку та систематизації інформація з міжнародного досвіду сертифікації фітнес-персоналу; набули подальшого розвитку дані про вплив чинників зовнішнього середовища на систему оздоровчого фітнесу та внутрішнє середовище організацій, які її утворюють; набули подальшого розвитку положення про стан інфраструктури оздоровчо-рекреаційної рухової активності та залучення населення до оздоровчого фітнесу.

Практична значущість дисертаційної роботи полягає у впровадженні концепції організаційного та кадрового забезпечення системи оздоровчого

фітнесу в Україні, що сприяє безперервному професійному розвитку персоналу та успішному управлінню суб'єктами цієї соціальної системи.

Основні результати дослідження використано у діяльності спільної робочої групи Національного університету фізичного виховання і спорту України та Громадського об'єднання «Фітнесконект Україна» з розроблення професійних стандартів для системи оздоровчого фітнесу, що підтверджено актом впровадження.

Матеріали дисертаційної роботи впроваджено у процес ухвалення управлінських рішень та організацію діяльності мережі фітнес-клубів «Sport Life» (м. Київ), Навчально-оздоровчого комплексу «Олімпійський стиль» Національного університету фізичного виховання і спорту України (м. Київ), «Студії Пілатесу Анни Наконечної» (м. Львів) та «Фітнес студії Вікторії Торської» (м. Львів), що підтверджено відповідними актами.

Головні положення дисертаційного дослідження застосовано для удосконалення змістовного наповнення навчальних дисциплін «Фітнес-технології», «Оздоровчо-рекреаційні технології» та «Рекреаційно-оздоровча діяльність» для підготовки здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів вищої освіти за спеціальністю 017 «Фізична культура і спорт» та предметною спеціальністю 014.11 «Середня освіта (Фізична культура)».

Результати роботи використовують в освітній діяльності Національного університету фізичного виховання і спорту України, Львівського державного університету фізичної культури імені Івана Боберського, Харківської державної академії фізичної культури, Хмельницького національного університету, Херсонського державного університету, Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського; лекційний матеріал було впроваджено у діяльність Львівського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, Хмельницького обласного центру фізичного виховання учнівської

молоді, Хмельницького обласного інституту післядипломної педагогічної освіти (під час Форуму вчителів фізичної культури). Усі впровадження підтверджено відповідними актами та довідкою.

Результати дослідження можуть бути використані в діяльності державних і громадських органів управління різного рівня, суб'єктів системи оздоровчого фітнесу.

За темою дисертаційної роботи опубліковано 53 друковані праці, серед яких одна монографія; 4 навчальні посібники; 24 статті у наукових фахових виданнях України (з них 19 – у виданнях, внесених до міжнародних наукометричних баз); 4 – у закордонних виданнях за напрямом дисертації, дві з яких – у виданнях, внесених до наукометричної бази Scopus.

Аналіз змісту цих публікацій, їх порівняння з даними вивчених літературних джерел підтверджують новизну отриманих автором результатів і сформульованих положень, що виносяться на захист. Також вони засвідчують повне відображення в них результатів дослідження.

Дисертаційна робота складається з української та англійської анотацій, вступу, семи розділів, висновків, 579 посилань та 12 додатків.

У **вступі** обґрунтовано актуальність обраної теми, вказано на зв'язок роботи з науковими планами, темами; визначено мету, завдання, об'єкт, предмет, основні методологічні засади дослідження; розкрито наукову новизну та практичну значущість одержаних результатів, означено особистий внесок здобувача в опублікованих у співавторстві наукових працях; подано інформацію про апробацію та впровадження результатів дослідження, окреслено його етапи та наведено дані про кількість публікацій автора за темою дисертації.

У **першому розділі «Стан та перспективи організаційного та кадрового забезпечення системи оздоровчого фітнесу»** на основі аналізу наукової та методичної літератури та інформаційних джерел інтернету встановлено особливості розвитку оздоровчого фітнесу в Україні та світі. Уточнено сутність спеціальних дефініцій «фітнес», «оздоровчий фітнес»,

«фітнес-індустрія», «фітнес-центр», «фітнес-клуб», «фітнес-студія», «фітнес-персонал», «фітнес-технологія», «фітнес-послуга», «фітнес-програма», «споживач фітнес-послуг» тощо. Удосконалено тлумачення поняття «система оздоровчого фітнесу», встановлено проблемні аспекти організаційного та кадрового забезпечення системи оздоровчого фітнесу України, зокрема, відсутність загальноприйнятих кваліфікаційних характеристик фітнес-тренера та відповідних менеджерів, чітких ознак необхідної професійної кваліфікації; наявну організаційну роз'єднаність процесу підготовки кадрів для фітнес-клубів, невизначеність організаційних умов упровадження сучасної системи безперервного професійного розвитку для фітнес-персоналу в Україні; практичну відсутність зовнішнього оцінювання професійних компетентностей фітнес-персоналу, що здійснюється шляхом незалежного тестування, самооцінювання та вивчення практичного досвіду роботи.

Системний аналіз світового масиву наукових знань та міжнародного досвіду розвитку системи оздоровчого фітнесу свідчить про певне опрацювання його теоретико-методичних засад, однак потребують врегулювання особливості формування та реалізації відповідної державної політики, нормативно-правових, соціальних та економічних аспектів функціонування зазначеної системи.

Усе зазначене вище визначає науково-практичну актуальність порушеної проблеми.

У другому розділі **«Методи та організація дослідження»** обґрунтовано доцільність застосування методів відповідно до мети, завдань, об'єкта та предмета дослідження. Розкрито етапи проведення дисертаційного дослідження.

Під час виконання дисертаційної роботи були використані такі методи дослідження теоретичного рівня: аналіз та синтез; аналогію; екстраполяцію; ретроспективний; системний та структурно-функціональний аналіз; методи дослідження емпіричного рівня: документальний метод, опитування

(анкетування), контент-аналіз, педагогічне спостереження, експертне оцінювання; PEST-аналіз, SWOT-аналіз; методи математичної статистики.

Дисертаційну роботу виконано протягом 2012–2020 рр., у чотири етапи із послідовним і паралельним розв'язанням завдань роботи.

У третьому розділі **«Міжнародний досвід організаційного та кадрового забезпечення системи оздоровчого фітнесу»** представлено результати діяльності міжнародних організацій, що розвивають оздоровчий фітнес. Розкрито особливості організаційного забезпечення оздоровчого фітнесу в зарубіжжі. Завдяки документам звітності за 2014–2018рр. Європейської асоціації фізичної активності (Europe Active Association) та Міжнародної асоціації спортивно-оздоровчих клубів (IHRSA), охарактеризовано розвиток фітнес-індустрії у світі. Встановлено, що з 2018 року: дохід міжнародної фітнес-індустрії зріс від 87,2 млрд до 94 млрд доларів порівняно із 2017 роком, кількість фітнес-клубів збільшилася з 200 тис. до 210 тис., а кількість клієнтів – від 174 млн до 183 млн.; найкраще підвищили свій рівень поширення фітнес-послуг Туреччина, Польща, Італія та Іспанія. Провідні позиції утримують Швеція та Нідерланди, де рівень поширення фітнес-послуг становить 21,6% та 17,1% відповідно.

До найбільш авторитетних організацій належать ті, які акредитувала Національна комісія сертифікаційних агентств (NCCA). Однак найбільш популярними програмами сертифікації є «Персональний тренер (CPT)» та «Інструктор групових фітнес-програм (GFI)». Зауважено, що часто організації для подальшого навчання пропонують для сертифікованого фітнес-персоналу спеціалізовані програми навчання. Критерії оцінювання для кожної програми сертифікації також оновлюють та засвідчують мінімальний рівень компетентності кандидата для безпечної практики в межах зазначеної сертифікації.

У четвертому розділі **«Вітчизняна практика організаційного та кадрового забезпечення системи оздоровчого фітнесу»** представлено темпи зростання системи оздоровчого фітнесу.

Основними лідерами на ринку оздоровчого фітнесу 2018 року були мережі фітнес-центрів середнього цінового сегмента: «FitCurves» (понад 105 залів у 38 містах), «Sport Life» (67 спортклубів у 18 містах), «Малібу» (26 клубів у 9 містах), «АтлетиКо» (24 клуби), «Pulse Gym» (14 клубів) і «Сафарі» (11 клубів). Є мережі і з меншою кількістю: від 3 до 8 клубів – «Спортленд», «MyFit», «InterFit», «Планета Фітнес», «Спортклуб Дії», «FitnessLife», «Вертикаль», «Домінант», «Ківі Фітнес» тощо. Серед компаній, які працюють у преміум-сегменті, найвідомішими є «Гран-прі», «Tsarsky», «Акваріум», «Подільський», «Sky Fitness» та ін.

Майже кожен четвертий клуб (23%) функціонує у м. Києві, це на 3% менше ніж 2017 року. Загалом фітнес-клуби переважно розміщені у великих містах, що здебільшого зумовлено купівельною спроможністю населення.

Досліджуючи стан фітнес-індустрії м. Львова у 2018 році, встановлено функціонування 88 фітнес-клубів (5 % від усіх в Україні). Насиченість ринку фітнес-клубами у місті є нерівномірною. Лише 7,7 % із них мають понад одну філію. Заклади з одним офісом становлять більшість. Ці клуби орієнтуються, передусім, на людей із нижчим за середній рівнем достатку. Споживачами фітнес-послуг у Львові у 2018 році було 57 520 осіб (7,9%).

Установлено щорічне зростання потреби у кваліфікованому фітнес-персоналі. Потреба роботодавців у працівниках за відповідним видом економічної діяльності «Мистецтво, спорт, розваги та відпочинок» за даними державної служби зайнятості на кінець 2016 року становила 0,4 тис. осіб, на кінець 2017 року – 0,5 тис. осіб і на кінець 2018 року – 0,6 тис. осіб.

Проведений контент-аналіз одного з популярних в українському сегменті інтернет-сайтів міжнародного кадрового порталу «HeadHunter», результати якого засвідчили що останнім часом найбільша потреба роботодавців є у фітнес-тренерах групових програм (42,5%). Також є потреба у персональних фітнес-тренерах (16,7%), обов'язки яких у разі потреби можуть виконувати інструктори тренажерних залів (12,5%) або фізичні реабілітологи. На третьому місці є потреба у тренерах аквазони (11,1%).

Роботодавці у своїх запитах також зазначали вимоги до кожної вакансії. Слід сказати, що часто вони прагнули до поєднання професій (фітнес-тренер / адміністратор; персональний тренер, який здатний проводити і групові заняття тощо).

Дослідження були зосереджені на розробленні професійних стандартів для персонального фітнес-тренера, фітнес-тренера групових програм, менеджера фітнес-сервісу. Для цього вивчено зміст їхньої професійної діяльності за допомогою аналізу документів адміністративного регламентування, педагогічного спостереження під час проведення групових (n=69) та персональних занять (n=35), опитування тренерів (n=120) та 586 клієнтів.

Підготовка фітнес-тренерів до заняття, за свідченням опитаних, передбачає таке: 53% – добирають програму на кожне заняття, 46,6% – приходять завчасно і готують місце до занять; 19,1% – спонтанно проводять заняття і лише 5,8% вважають, що немає потреби готуватися. Загалом 75% опитаних фітнес-тренерів прагнуть до збільшення кількості клієнтів, бо від цього залежить їхня зарплата.

Майже половина (46,7%) клієнтів, відповідаючи на питання анкети, засвідчили відсутність недоліків у роботі тренера, однак решта основними недоліками у проведенні занять назвали переповненість групи (87% відповідей), недостатність інвентарю та обладнання під час заняття (45,3%)

Зазначено, що в сучасних умовах для успішного розвитку бізнесу значущим чинником є якість та ефективність роботи персоналу, а це залежить не лише від правильно вибудованої системи мотивації, але й від фізичних та психологічних можливостей співробітників, зокрема від рівня їхнього здоров'я (так званий health management). Тим паче є клуби, що пропонують корпоративні програми.

У п'ятому розділі «**Перспективи розвитку системи оздоровчого фітнесу в Україні**» за результатами експертів (n=15) подано вагомість впливу соціальних (зважена оцінка=1,13), економічних (зважена

оцінка=0,93), політичних (зважена оцінка=0,91) та технологічних (зважена оцінка=0,88) чинників на систему оздоровчого фітнесу.

Результати PEST-аналізу та SWOT-аналізу діяльності фітнес-клубів враховано при формуванні варіантів дій, необхідних для удосконалення організаційного й кадрового забезпечення системи оздоровчого фітнесу. Найбільш перспективні та дієві покладено в основу розроблення концепції.

Ураховуючи потреби роботодавців у кваліфікованому фітнес-персоналі, зважаючи на перспективність і запити їх трудової (професійної) діяльності, переймаючи зарубіжний досвід, підтримуючи процес європейської інтеграції, розроблено проекти професійних стандартів. Використано спеціальний алгоритм їх формування, адаптований до системи оздоровчого фітнесу. Професійні стандарти містять перелік загальних компетентностей; трудових функцій фітнес-персоналу та трудових дій, що входять до них; вимоги до знань, умінь і навичок для їх реалізації; медичні протипоказання для роботи; досвід, рівень освіти та кваліфікації.

Розроблено проекти професійних стандартів для персонального фітнес-тренера, фітнес-тренера групових програм, менеджера фітнес-сервісу, узгоджені з Національною рамкою кваліфікації України та Європейською рамкою кваліфікацій.

Для персонального фітнес-тренера експерти виокремили 60 необхідних трудових дій, які забезпечують виконання 9 трудових функцій із надання фітнес-послуг різним групам населення. Для фітнес-тренера групових програм експерти визначили 58 трудових дій, які забезпечують виконання 9 трудових функцій. Для менеджера фітнес-сервісу експерти врахували 38 трудових дій, які забезпечують виконання 6 трудових функцій для забезпечення сервісу надання фітнес-послуг різним верствам населення

У шостому розділі **«Обґрунтування концепції організаційного та кадрового забезпечення системи оздоровчого фітнесу в Україні»** зазначено, що результати аналізу фактичного стану функціонування системи оздоровчого фітнесу та її кадрових потреб, перспектив застосування трудової

діяльності фітнес-персоналу, вимог ринку праці (роботодавців) до їхньої професійної готовності, реформування вищої освіти; зростання ролі неформальної освіти, невизначеність організаційних умов упровадження сучасної системи безперервного професійного зростання фітнес-персоналу, вивчення міжнародного досвіду, відсутність професійних стандартів для фітнес-персоналу тощо стали передумовами розроблення концепції організаційного та кадрового забезпечення системи оздоровчого фітнесу .

Розроблена концепція дає змогу обрати провідний вектор діяльності фітнес-клубу; спрогнозувати, який шлях допоможе набути конкурентних переваг на ринку та забезпечити належну якість фітнес-послуг. Упровадження концепції дасть змогу виконати соціальну місію – поліпшення і збереження здоров'я населення шляхом залучення до системи оздоровчого фітнесу.

Для встановлення проєктної ефективності концепції проведено експертне оцінювання, більшість експертів (66,7 %) оцінила розроблену концепцію як таку, що повністю відповідає наявному стану справ у суспільстві.

Загалом концепцію розроблено на перспективу, вона має довгостроковий термін впровадження. Її реалізація дасть змогу вдосконалити правове регламентування, оптимізувати діяльність фітнес-клубів, забезпечити якісну систему підготовки кадрів та їх сертифікацію, створити конкурентне середовище для залучення й утримання висококваліфікованих фахівців.

У сьомому розділі «Аналіз та узагальнення результатів дослідження» автором на основі власних результатів і даних літератури підводяться підсумки роботи, розгорнута дискусія. На підставі ретельно виконаного огляду літератури дано пояснення змін аналізованих параметрів, логічно науково обґрунтовано індивідуальне бачення тих суперечливих питань, які стосуються досліджуваної проблеми. Охарактеризовано повноту вирішення завдань дослідження. У ході виконання дисертаційної роботи

отримано три групи результатів: такі, що підтверджують і доповнюють наявні досі розробки, а також абсолютно нові дані у аспекті наукової проблеми, що вивчалася.

Проведені дослідження дозволили обґрунтувати ряд нових наукових положень, які в цілому дозволили вирішити важливу наукову проблему, пов'язану з розробкою концепції організаційного та кадрового забезпечення системи оздоровчого фітнесу в Україні, яка базується на сучасних методологічних підходах і спрямована на удосконалення організації системи оздоровчого фітнесу та забезпечення її персоналом для підвищення якості надання фітнес-послуг.

Автореферат відповідає тексту дисертації. Апробація результатів роботи проведена достатньо широко на міжнародних науково-практичних конференціях «Молода спортивна наука України» (Львів, 2012; 2013; 2014; 2019); «Проблеми активізації рекреаційно-оздоровчої діяльності населення» (Львів, 2012, 2014; 2016; 2018); «Фізична культура, спорт та здоров'я» (Харків, 2014; 2015); «Probleme actuale privind perfecționarea sistemului de învățământ în domeniul culturii fizice» (Кишинів, 2014); «Актуальні проблеми медико-біологічного забезпечення фізичної культури, спорту та фізичної реабілітації» (Харків, 2015; 2017); «Using sports, culture, and social studies as means to rediscover lost values» (Львів, 2018); «Фізична активність і якість життя людини» (Луцьк, 2018); «Молодь та олімпійський рух» (Київ, 2019); «Сталий розвиток і спадщина у спорті: проблеми і перспективи» (Київ, 2019), «Фізична культура, спорт і здоров'я: стан, проблеми та перспективи» (Харків, 2019); Всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні питання вдосконалення системи фізичного виховання і спортивної роботи у вищій школі» (Ужгород, 2018); I регіональної науково-практичної інтернет-конференції «Стратегічне управління розвитком галузі «Фізична культура і спорт» (Харків, 2012); щорічних наукових семінарів кафедри фітнесу та рекреації Львівського державного університету фізичної культури (2012–2019).

Зауваження та дискусійні питання щодо змісту дисертації.

Позитивно оцінюючи результати проведеного дослідження в цілому, хотілось відзначити певні дискусійні питання:

1. У першому розділі (підрозділі 1.1.), на рис. 1.3., представлена запропонована вами «структура кадрового забезпечення системи оздоровчого фітнесу, яка передбачає її дієвість, фаховість і відповідність очікуванням роботодавців». Виникає питання чому вона представлена у першому розділі, якщо зазвичай, у цьому розділі здійснюється аналіз літературних джерел з досліджуваної проблеми, а власний доробок представляють у наступних розділах ?

2. Сучасний стан розвитку системи оздоровчого фітнесу в Україні зумовив появу нових термінів. Уточніть, будь ласка, що ви вкладаєте у поняття «оздоровчий фітнес»? Якими показниками характеризується розвиток системи оздоровчого фітнесу?

3. У першому розділі підрозділи 1.2, 1.3. та 1.4., мають обсяг по 5-6 сторінок. Можливо доцільно було б їх об'єднати і узагальнити назву?

4. У другому розділі «Методи і організація дослідження» ви декларуєте використання PEST-аналізу та SWOT-аналізу. Уточніть, будь ласка, їх сутність і чому саме ці методи ви використовуєте у вашому дослідженні?

5. У другому розділі при описі організації дослідження потребують уточнення етапи дослідження, зокрема: «на *третьому етапі* (2016–2019 рр.) та на *четвертому етапі* (2018–2020 рр.)».

6. У третьому розділі (підрозділі 3.1.), ви поділили міжнародні спортивні організації на три умовні групи. Уточніть, будь ласка, чим зумовлено саме такий поділ цих організацій? Що ви вкладаєте у даному контексті у поняття «оздоровча рухова активність»?

7. У роботі зустрічається термін «дисертаційне дослідження». Вважаю доцільно його замінити на термін «дисертаційна робота».

Проте, висловлені нами зауваження і дискусійні питання не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційної роботи Чеховської Любові Ярославівни і не знижують наукову і практичну значимість отриманих результатів.

Висновок. На підставі викладеного вважаю, що дисертаційна робота Чеховської Любові Ярославівни на тему «Теоретико-методичні основи організаційного та кадрового забезпечення системи оздоровчого фітнесу в Україні» самостійним та завершеним науковим дослідженням, у якому отримані нові науково обґрунтовані результати, відповідає вимогам пп. 9, 10 Порядку присудження наукових ступенів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24.07.2013 № 567, а її автор заслуговує присудження наукового ступеня доктора наук з фізичного виховання та спорту за спеціальністю 24.00.02 – фізична культура, фізичне виховання різних груп населення.

Офіційний опонент:

доктор наук з фізичного виховання
і спорту, професор, завідувач кафедри
теорії спорту та фізичної культури
Східноєвропейського національного
університету імені Лесі Українки

А. І. Альошина

